

ת"פ 43484/08/18 - י א נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43484-08-18 מדינת ישראל נ' א

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המבקש: י א (הנאשם)
נגד

המשיבה: מדינת ישראל (המאשימה)

החלטה

בפני בקשת המבקש להורות על ביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק, עליה הגיבה המשיבה ואף נמסרה תשובת המבקש לתגובה.

טענות הצדדים:

1. נגד המבקש הוגש באוגוסט 2018 כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. לפי הנטען באישום, איום המבקש ביום 12.08.19 על המתלוננת, שבאותה עת היתה אשתו ושעמה ועם בָּתָם התינוקת התגורר. המבקש כבר הודיע מפי ב"כ המלומד כי הוא כופר באישום.

2. טרם מענה מפורט לכתב האישום העלה ב"כ המבקש מספר טענות מקדמיות, אשר לטענתו מצדיקות את ביטולו של כתב האישום מכוח טענת הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נ"מ], תשמ"ב-1982 [להלן - החוק], ולהלן תמציתן:

א. סעיפים 5 - 8 לפרק העובדות שבכתב האישום מתארים אירועים שהתרחשו ארבעה ימים לאחר מועד המעשה המתואר באישום, כשלא נטען שיש בהם יסוד לאישום כלשהו. כיוון שאין בסעיפים אלו קשר למעשה העבירה, הם משחירים את פניו של המבקש והם אינם רלוונטיים לכתב האישום;

ב. סעיפים 3 ו-4 לכתב האישום, בהם מפורטים מעשי האיום הנטענים, מתארים את האירוע באופן שונה מתיאורו באמרות המתלוננת במהלך חקירת המשטרה;

ג. מחדלי חקירה ונזק ראיתי:

(1) המבקש נעצר ונחקר רק ארבעה ימים לאחר ביצוע עבירת האיומים הנטענת ומעצרו התבסס על חשד שגוי, לפיו המבקש ניסה להתאבד;

(2) המבקש נחקר בהיותו תחת השפעת אלכוהול ולא היה ביכולתו להבין את זכויותיו;

(3) עדות המתלוננת נגבתה על-ידי שוטר בקניון, סמוך להחלטת בני הזוג להיפרד זו מזה, וברור כי למתלוננת היה מניע לסבך את המבקש. בנוסף, דו"ח שרשם שוטר אינו תואם את המציאות לאמיתה;

(4) המבקש טען שלא הועבר לעיונו כל חומר החקירה;

3. תגובת המשיבה:

א. ככלל נטען, כי טענות המבקש מצריכות בחינה ראייתית;

ב. המשטרה נחשפה למתואר בסעיפים 1 - 4 בעקבות העובדות המתוארות בסעיפים 5 - 8 לכתב האישום. סעיפים 5 - 8 נכתבו כדי לתאר את השתלשלות האירועים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. ככל שבית המשפט יסבור כי נפל פגם בכתב האישום, ניתן לנקוט בצעד מידתי על דרך תיקונו במחיקת סעיפים אלה;

ג. דוחות פעולה, שנערכו ע"י השוטרים ביום האירוע, לא צורפו לתיק החקירה מסיבה שאינה ידועה למשיבה והם הועברו לב"כ המבקש בצירוף לתגובת המשיבה;

ד. העובדות המתוארות בסעיפים 3 - 4 תוארו על-פי חומר החקירה: הודעת המתלוננת, דו"ח פעולה שרשם שוטר, והודעות הוריה של המתלוננת;

דין והכרעה:

1. טענותיו של המבקש בעניין נסיבות רישום אמרותיה של המתלוננת, מידת הדיוק של רישום דו"חות הפעולה, ביסוס האישום על ראיות לא-מספיקות או שקריות, חוקיות המעצר ונסיבות גביית הודעתו של המבקש, הן טענות שמחייבות בירור ראייתי, ולא ניתן להכריע בהן בשלב מקדמי זה (ככל שהן מתאימות להכרעה במסגרת דיונית של בירור טענות מקדמיות).

2. מסירתם המאוחרת של דו"חות פעולה של שוטרים לעיון ההגנה, היא תקלה של-ממש. עם-זאת, בהתחשב בשלב תחילי זה של ההליך, אינני מוצא כי נפגעה זכות מזכויותיו של המבקש, ואינני מוצא כי ראוי לראות במחדל זה עניין מהותי המבסס עילה של הגנה מן הצדק (והשוו רע"פ 1611/16 מ.י. נ' ורדי (2018)).

3. סעיפים 5 - 8 לפרק העובדות בכתב האישום הם אכן מיותרים: אין בהם תיאור של יסודות עבירה כלשהי; הם אינם קשורים למעשה העבירה הנטען, שנסיבותיו ותוצאתן מפורטות בסעיפים 1 - 4; והם אינם מתארים השתלשלות של עניינים שהובילה למעשה העבירה. אני מוצא כי כלילתם של סעיפים 5 - 8 בכתב האישום מהווה פגם שיש לתקנו, לפי סעיף 149(3) לחוק הנ"ל. פגם זה ניתן לתקן בנקל, כסמכותי לפי סעיף 150 לחוק הנ"ל, ואני מורה על מחיקתם של סעיפים אלה.

4. לסיכום: כתב האישום יתוקן, ויתר טענותיו של המבקש נדחות. עם-זאת, ככל שירצה בכך, יוכל המבקש להעלות שוב טענות לעניין הגנה מן הצדק לאחר תום מסכת התביעה (בכפוף לרשותו של המותב שישב בדיון), או בסיכומיו.

הוראות אופרטיביות:

- א. אין עוד צורך בהשהיית הדיון, ולפיכך יוקדם הדיון (הקראה) ליום 28.02.19 שעה 10:30, שאז ישיב המבקש תשובתו לכתב האישום, יודיע אילו עדי תביעה נחוצים לחקירה נגדית, והתיק יועבר להבאת ראיות בפני מותב אחר - אלא אם יחליט המבקש להודות בכתב האישום, בין במסגרת הסדר ובין אם לאו;
- ב. על המשיבה להגיש עד למועד הדיון כתב אישום מתוקן בו לא יופיעו הסעיפים שנמחקו, ותתוקן גם רשימת העדים על-דרך מחיקת העדים הנוגעים בלעדית לתכני הסעיפים שנמחקו;
- ג. עותקי ההחלטה יועברו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום מוצש"ק, י"ח אדר א' תשע"ט, 23 פברואר 2019,
במעמד הצדדים.